

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
 at 87 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
 Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 24, 1925.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy.	ПОДПИСКА ЗА ГОДИНУ ТРИ МЕСЯЦІ
One year \$ 7.00	На рік \$ 7.00
Six months 3.75	На шість місяців 3.75
Three months 2.00	На три місяці 2.00

Foreign and Jersey City Rates: В Джерсі Сіті і за кордоном:
 One year \$10.00 На рік \$10.00
 Six months 5.00 На шість місяців 5.00
 Three months 2.75 На три місяці 2.75

34 кошти щільно адресовані по 10 центів.
 За оголошеннях редакція не відповідає.

Телефон "Свобода": 498 Montgomery, Тех. У. Н. Корса: 1838 Montgomery.
 В Канаді наближені висвітлює гр. Л. Ф. Foreign Money Order.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНОК В КАНАДІ

Вражіння з попису українських танцюристів під проводом Авраменка.

Шість годин переїзду в поїзді, кордон, і я в Торонто, а ще за кілька хвилин в так званій штаб квартирі трюх, що заставили танцювати всіх українських Торонто: один адміністратор — Кухта, другий господар — Гасан, а третій, сам батько українського національного танку і директор школи танків — Василь Авраменко.

Зустріч шира. Молодий "батько" зійшов з "ангустер" в чумачком убранні, який примирив, з привітанням: "Слава Ісусу Христу"... Решта тільки аж звичайно у добрих людей буває. Та не прийшлося мені перекинутися з приятелями й п'ятьма словами. Запрополювавши мені "лягти спочити з дозором" (щоб не перешахав) і полеглі кожний по своїм справі.

Село. Вечір в неділю. На вірному зібрався парубок і дівчата. Дідучиські управителі, щоб заманути робітників на щоденницю, вживають всякі способи. І от з усього цего на вірному з'являється троїста музика братів Патюків. Скрипка, цимбали та бубон. Дівчата, в окуванні танців, соромливо згуртувалися і шось цокотять; часами чути як розлагається з того гуртка брилятої веси каскадом сміх. Парубок ординком оже поглядає до танцювачів, часом погравлює до них, мичують вже по гарду до танцю. Аж ось Патюки, помочивши струни, сьоб то, випилиши чарці з рук щедрого в цей вечір управителя (хоч ця щедриць затвря вийдеться боком) вдарили по струнах. Сільський берега Олекса виводить Софію у танець. Тонка як тростинка, а з ніжним личком, чорними брівками, в сляпнях, Софія при світлі місяця здається казковою шарівню, а Олекса ордином налітає у лихому танку. Ніхто не посміє перешкодити їй найкращій парі в селі. Він красень і голова парубочества, вона — перша красуня і молода Олекса. А танок розвивається, вже Олекса скинув чумарку у шапку, угрівся бідолаха, а Софія не перестане, маленькі ніженьки гучно виступують дрібнущечку; як вихор носиться Олекса, правю плыве Софія. Як зачароване дивиться на танцюристів парубочество і дівочество. Найкраща пара, найліпші танцюристи. Навіть старенький, від 80 літ, крмар Борух вилиз з своїм краниши подивитися та із задороваєм примочує яєчком. Нараз Олекса схватив у свої дуги руки рученята Софії, і закурившись в танку колочі "дівчата". І пішло до пілоці нощі.

Цей Чумак був бадьорний, жвавий та прудкий як вихор. Зовсім не танкий, як я уявляв собі його, — сьобто: ледяного на жвавість, повільного та поважного. Очевидно, це був не чумак а чумаченко. Біла сорочка, білі штани, востонь брочка, батюкоче вам і чумак, що до чумакнувався, але як хуляв, а боки те як вчистив то тільки диву можна датися, як людина може бути таким вюном? Та ще людина, що не так давно пролежала рік в шпиталю, горчи викручену в танку нощі.

Невеличка перерва і знов під паром танку. На цей раз танок іпний.

"Плач Ізраїля". Виконує він же, Авраменко.

Це символічна картина, що під фігурою старого Жидя уявляє цю жидівську націю, якою розсіяну по чужих краях, і привнедено до підданства чужим господарям.

Плещуть скрипки, гурчоче бурю п'яно і в вечірному освітленні на фоні подунового пейзажу на горі показується старий Жид. Довга сива борода, обличчя постане тривоги і одачно, на руках калдани. Озираючись, у тривозі він спускається в долину до своєї хати і тут танок (властиво це танок, а лише кроки і рухи) Воля! Воля! кричить все істога цієї постаті, та кріпкі ланцюги, не може зирвати їх, неужа сила старого, і мука, непереможна мука, туга і одчай вилитався в руках старого.

Але що це? Він побачив в вікні світ; ближче підходить старий до вікна і крик одачно вивирається з старечих грудей. Через вікно видно шабашові свічки. —Вільно люди моляться, справляють шабаш, — він же невольник в цепях. Геть калдани! Неміморвине зусилля і калдани летять далеко від нічого, він же вільний від нічого, він же вільний вільним незавоюваними руками ту землю, що згодувала, зростила його. А скрипка плаче, але замарочко, бо на бабилізація радить волі. І от зневажлива скрипка переходить з плаксивої мелодії на маорфе сь старий з радощів починає танцювати. В сьому танкові виконанні все: і радість, і біль, і горе, і солодощі волі, все це. Це був маорфед маорфеосам, бо в ньому було життя: воно вилитався в кожну рухів в кожній постаті і лосні та дружин оплески аудиторії (до речі не суро української а в канадійсько-англійської та жидівської) та безперестанні виклики показали, що артист заслужив на повне признання.

Знову перерва і знову гопак колом в виконанню дітей, поетичний чудовий і дужий гуцульський "Аркан" в виконанню оми легівен в мальовничих гуцульських строях. Аж після цього чомусь довга перерва. Що сталося? А справа була зовсім проста, як потім довідався, артистка, а заснула і її пришлося будити. Нарешті виступили Юркевич в гуцульському Марія. Але що за танцюристка. Легенька як пух, тонкі кроки, чудові постанти. Не поміняючись скажу, що це дитя більше всіх зачарувало глядачів, і буря оплесків довго викликала чарівниченьку, а воно мале одтанцювало і пішло... знову спати. Другий її виступ на сьому концерті нагородив її щільно о беремком солодощам.

Уступила маленька чарівниця "метелиці".

Як з мішка висипало на сцену до відмісється душ дівчорі. Дівсна метелиця, справжня зазеркало. На перший погляд здавалося в шій метушні немого, якого ладу, але приглянувшись ліпше поміж було побачити, що всі виконавці на своїй, всі досконало знають свої життя і міста. Ось з цієї нерозберихи почалась вже вивязувати довга нирка і звиваними, цілком безмежжя, закурчувати молодих сьядянок ради поступу

защю мити, з рук не випускає. Танцює. Але ось вивязється людина, що ксьондз польський промив його дитя і що тіти сподобали. Немівома мука вбивається на обличчя славетного готажка. Але мішна душа у гайдамаки; махнув шабашом — дитя не стало. А сам танцює, та вже якийсь лихий танок той. От бачимо, що не витримує козачке серце жалю і та сама шабля, що положила безліч ворогів і рідних дітей, "воробий" життя свого господаря. Та тут не вгамувався козачий дух — і хоч тіло нежить, так душа закличує цей славетний танок.

Історично неправдиво, бо всім відомо, що Гонта загинув на тортурах у Варшаві, але балет не звертає уваги на історичну правдоподібність, до того ж в одній коротенькій картинці передає більш ніж було передано — неможливо. Сам танок в трьох характерних змахах одного з батьків Гайдамачин був блискучий.

Не так давно в дописках читав пересторогу, щоб не дивувалися, коли побачите на улицах Торонто танцюючих людей, і що це люди не божевільні, а тільки так собі — танцюристи. Не дивий! Той хто дивується, поїде до Торонто і поспробує не збожеволіти від краси цього танку.

Напевно збожеволяє і сам за танком.

Та ще й як!

Л. Сорочинський.

ХАТА ГОРИТЬ

Пише нам один член Українського Народного Союзу з міста Елизабету, Нью Джерзі, кілька дуже слухних думок:

"При вулиці Елар Ровд у нашому місті позавчора уночі великий огонь. Зайнявся якийсь дім. Завра потелювалох туч по пожарників. Надіхали шось аж чотири пожарні машини та стали гасити. Поішли обступила машини та не пускала нікого до вогню, шоби цікаві не перешкодили пожарникам при праці. Богато цікавих, танків як я, зібралось коло огню, та здавався приглядатись пожарови. Стояв жеми між й я, Завважав я, по самому собі, востро признаюся, що я дивився на сей пожар, але в сьому серці великого зацікавленніа не мав долено тих людей, що терплять через огонь. Сказано, кожда людина самолюб, і як чужа хата горить, то нас це не так дуже пече.

"Думаю я собі такі думки, аж ось бачу, з межі людей, які заперили на пожар, перешкоджають якийсь чоловік без калюха на голові. Чоло його все в поті, який т і шорком тече по червоному обличчю. По отворених, прикро скривлених устах видно, що сей чоловік переходить страшні доухи мукки. Він шотохає людною доволка себе, топче по нощам, відворює око на обурених, а відтак багальним голосом питає знайомих, чи не бачили вони якогось Мистера Гайта. Ніхто зі знайомих не знає. Він питає незнайомих. Здаваємо плечима. Дехто посміється навіть злобно. Відомо, чужий біль не свій.

"Захлиняний протосоловий чоловік станув закопаний та, вилануючи став бездумно витрати собі піт з чола. Дехто став його питати: "Хто такий пан Гайт?" "Якто не знаєте?" образився, "Мистер Гайт? Так се іншуренс ейджент. Агент обечешення."

"Але на що йому так пильно пана Гайта? Той чого він його шукає тут, коло огню? Я не міг відразу догадатися. Хтось ваявися се спитати.

"Незнаючий відлхнувши та розказав. "Бачите одне той дім? В тій пері, з котрої перший дим знявся? Сей, що коло нього, коло того, що горить, се мій дім. Як пожарник не владється погасити першого дому, то мій дім піде з димом. Мій весь добуток. Двійцять п'ять літ праці. І ще довги, аж я затягнув на його виставленне. Не розумієте, це се значить для мене? А Мистер Гайт се мій іншуренс ейджент. Я йому мав заплатити премію, і пропустив. Відкадав з дня на день. Коліся заплачу. Сей буде час. І не заплачу. А ніні днівши. Як мені на фабрику зателефонувати, що сталося, я робочу кинув та пішов глядати Гайта. В офісі його не знав. Був і дома. Нема. Бігав по місті, як божевільний. Нема. Як не зволю його, і як не заплачу йому премії, кожна хата моя згорить, все пропаде. Не розумієте? Ну, може мені хто поміг?"

"Що ми могли йому помігти? З нас ніхто пана Гайта не знав. Дехто пробував його погашити. Дехто давав ради шукати по реставрації, офісах. Зовсім як людині хорілі на зуби, всякий свою раду дає. Він стрисся з отуліни, обичнух нас турни людною поглядом та знова метульсь поміж людьми. Ми знова стали мученими дивитися на огонь. Мені, і певно кождому з нас у тій гурті, що чули незнаючого, було тепле у голові: а як добереться огонь до другого дому? Коли червоны якики лизали його лед і другий лереваний його стіни, якився рудий, що стояв коло мене, каже: "Дивіть як зараз став горіти. Всім нам на науку, що премія на асекурацію мусить бути заплачена."

"І справді, подумав я собі, яка велика наука. Осмаде стоять тисячі людей, які чохом же й себелюю, але раді були помігти нещасному незнакомому, який знав його нещасте. Але як йому помігти? Огню гасити вони не можуть. Якби навіть палиця нас до огню припнула, то ми своїм натовом наборибили стільки замшання, що й шла перія певно пішлаби з димом. В почутті безсильності я стояв і думаю. Справді, яка наука не лишець для працюючю по фабриках, майнах, ховати американськими вудиями, їздити американськими залізницями, Який нещасте жде на кождий кроці. Яким все й вічно грозить небезпека, що іх діти спускається сиротами, а їх жінки вбувають. Кілько з нас не спускається, що все жось то буде? Кілько з нас відкадає забезпечення життя на будуче, на другий рік, на другий місяць, на завтра? Кілько з нас надіється, що справа жось буде? Що хтось другий нам допоможе? Кілько з нас просять до Союзу аж тоді, як ми хорі, як той, що йде обечешуватися, як хата горить? Кілько з нас пропуская виходи, а втрачати чьельство, нарікає на других, місто нарікати на себе?"

Осьма година і я в театрі з нетерплячкою очікую, коли підійметься завеса. Ось і семеро музик на чолі з Гінсбергом (старий корифей оркестри українських мандрівних театрів). Заслі. Ось вже прогнали увертюру. Рампа освітлілася. Підіймається завеса. Козачий могутній марш "Гей ну хлопці до зброї" (правду казати, не зовсім могутній, бо не зграю оркестра тирликала як на жидівським весіллі) а на сцену вільним кроком виходить до п'ятнацяти козаків. Почалась танкові кроки і постанти. З самого початку прийшлося всю увагу оддати сцені, настільки, що навіть нечує своїх трох музичним вухом диссонанси Тінсбергової оркестри. Кожний рух рукою, під звичайне маршування, був чимось новим, чимось захоплюючим. Не могу сказати навіть, щоб рухи були новими для мене, — ні, кожний рух зокрема був знайоми, кожний рух приходилося бачити незвичайно багато блукаючи по рідному краї, але всі рухи старано зібрані, якісно чисті, кристалізовані і зеднані в одностійно низку так, що все здається новим, незнаним, а разом з тим відомим уже і так близьким, близьким. Знаєш, що такий а танкий рух вживається при танках тільки на Поділля, другий на Подлявщині, третій виключно в Галичині, а не можна на принести, щоб якийбуль рух можна було винкити з цієї низки.

По руках пішли кроки — і те ж саме. Шо крок, що не постана — вбачаеш дивно миле, близьке й знаоме, а разом з тим нове. Чому нове? Дехт та новини, коли всі до одного руху знаємо, бачили, або й самі танцюємо. А новина є в тому, що все збирає з різних закутків нашої етнографічної території, підбірано, згуртовано, вичищено від неестетичних, такти мовити, вибирки, і так майстерно зеднано, що і сів дай виразу подиву немає.

Але це був тільки початок: були постанови і кроки. А ось і танки.

У великому хороводі виспалі на сцену парубок і дівчата. Це "вєликодина гайтка". Молодь танком вітає весну і тепло, що прийшло з нею. Танець чудовий, порываючий. Але ось настав час, коли добрим людям пора йти до церкви і танцюючи дари збиривши в мальовничий гурду, вознозит хвалу Богові, здіймаючи руки до гори. Незабудячий мент.

Мить, і все скрилось за завесою.

І знову під бадьору музику козачка вбивають на сцену хлопчик і дівчинка в віку 8—10 літ. "Козачок Подільський". Чар. Рідні подлинні Поділля, вивіше садки, пасики, хуроти, все це промайнуло зразу перед очима. Діти на сцені узялись як дужий парубок ордин і така ніжна, мила та якрва дівчина Подольщина. І навіть музика перенесла мене в історію Поділля, так все зліялося в сьому танку.

Одноко жертва прийшла аж до далекої Західної Канади, від Л. Ореста Жербека, з Ферфода, Саскевану, котрий прислав 5 доларів на шо шіль. Д. Жербеко, котрий же серед українських фермерів у Канаді, а перед вікном і з додатком вірні буди в Галичині, розуміє як слід вашу школу, а наше громадянство в Злучених Державах чи не розуміє, чи байдажуть найбільше життєвих питань рідного краю?

Союз Українок ще раз пригадує кромі дару для Л. Кобляницького також потребу допомоги школі для сільських дівчат в Перемішлі і просить як найширше круги нашого громадянства в Америці прислати як найбільше жерств на ці обидва важкі і пильні шіль.

Послиди адресувати на имя секретарі Союзу Українок, п. О., Лотюцької.

Mrs. Helen D. Lototsky
 87 Van Wagonen Ave.
 Jersey City, N. J.

За Союз Українок в Америці:
 Юлія Яремова, голова,
 Олена Лотюцька, секр.

ІЗ СОЮЗА УКРАЇНОК.

- ІЗ СОЮЗА УКРАЇНОК.
- На дар для хоршої нашої письменниці п. Ольги Кобляницької ядалось дошльє свої жерти:
Катерина Шемєраж, Вєст Пулмен, Іл.	\$2.00
Михайло Зазулак, Нью Йорк,	1.00
Ана Зборівська, Орендж Конн.,	2.00
Олена Лотюцька, Джерзі Сіті, Н. Дж.,	2.00
- Разом з попередіо оголошеними жертвами \$20.00 Сьому жерту в сумі \$20 Союз Українок переслав вже п. Кобляницькій до Черновецького першого дар з Америки, в тій надії, що се з різних сторін Злучених Держав (а може й Канади) наплине більше жерств на дар для славної письменниці, котра тепер у такій великій потребі, і Союз Українок зможе небаром знову вислати це другий і третій дар у далеку діяньою підмогою нашої письменниці, зломаній віком і недугою.

Одноко жертва прийшла аж до далекої Західної Канади, від Л. Ореста Жербека, з Ферфода, Саскевану, котрий прислав 5 доларів на шо шіль. Д. Жербеко, котрий же серед українських фермерів у Канаді, а перед вікном і з додатком вірні буди в Галичині, розуміє як слід вашу школу, а наше громадянство в Злучених Державах чи не розуміє, чи байдажуть найбільше життєвих питань рідного краю?

Союз Українок ще раз пригадує кромі дару для Л. Кобляницького також потребу допомоги школі для сільських дівчат в Перемішлі і просить як найширше круги нашого громадянства в Америці прислати як найбільше жерств на ці обидва важкі і пильні шіль.

Послиди адресувати на имя секретарі Союзу Українок, п. О., Лотюцької.

Mrs. Helen D. Lototsky
 87 Van Wagonen Ave.
 Jersey City, N. J.

За Союз Українок в Америці:
 Юлія Яремова, голова,
 Олена Лотюцька, секр.

БАНКІТИР УМЕР

комедія з сільського життя на три дії.
 вступляє в акті штурці 14 осіб. — Шля 35 центів.
 Замокнення слят до кінгарті "Свобода".
 "СВОБОДА", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ОТСТУПИЛИ ДАМО ВОЛОДА ВСІМ ЧЛЕНАМ Товариства і Братства, які в червоний Товариства і Братства, які в червоний ГАЛЬНИ ЗБОРИ відбувались в неділю, 12-го марта 1928 р. в о. 230 по вулиці 11-го в. А. в Нью-Йорку. Кожному члену Товариства і Братства в даний день надано по 64-5 центів. Будуть збирати дуже важку справу.

ЗА УРІД ТОВ. РІДНОЇ ХАТИ
 В БРУКЛІНІ, Н. Я.
 Гр. Бродяк, пр.; Ів. Гринчук, секр. пр.

БОРЬБА З ГУМАНІТАРІСТІЮ.

Львівська поліція арештує Кр. Комітет допомоги „Голодному Селу“.

В понеділок (22. м. м.) явилася в будинок „Прогреси“ поліція, шукаючи за Краєвим Комітетом допомоги „Голодному Селу“.

Гуманітарна діяльність, веде на Українці, — це очевидно — в Польщі заборонена. Видно влада стоїть на тому становищі, що вона так дбає про інтереси себе, так плекається голланди, що яка небудь приватна ініціатива в той займа.

Цей дивовижної поведінки ліба не слід пропускати мимо. Комітет повинен доходити свого права у вищих інстанціях, а крім того звернутися до Міжн. Черв. Хреста. Без сумніву сляло в оці польської влади є те, що селяне Рад. України допомогли своїм голодним братам під Польщею кількома вагонами жбика.

Болгарський Зільний Чай Усього Перехолодження. Усього Затвердження. Усього Рематизму. Усього Нервово Недомогання. Поправляє кров.

Болгарський Зільний Чай продається в усіх аптекарнях, 35 ц., 75 ц., \$1.25.

МУДРИЙ СПОСІБ

Коли потрібне рибачого олію, потрібне як раз се, що є найкращіше і найбільше легко стравне. Муридн способом є мати довіре в засуді!

Тисячі докторів приписують його тому, що мають довіре в його заслугах і визнають, яка велика є його сила для відживлення і прискорення ослабленої системи до нової свіжої сили. Вважайте його реалію!

Scott & Bowne, Bloomfield, N. J.

НЕ ПРИСИЛАЙТЕ ШЕТА! ЖЕНЩИНИ! — Сі гарні з коронками фірми як представляю Вам сестри натурально-го десеню. Дуже гарна і пошана неперочені сі незвичайної краси. Подаруйте собі — 2 пари сіл гарних з коронками фірми за \$3.95 тільки, 4 пари за \$7.25. Одина пара на відео.

WESTERN MAIL ORDER CO. 2225 West Chicago Ave. Dept. 18. CHICAGO, ILL.

ЗАПРОШЕННЯ

УКРАЇНСЬКИМ УРЯДМ ПАРОХІЯЛЬНИМ І ВСІМ УКРАЇНСЬКИМ БРАТСТВОМ А ТОВАРИСТВОМ В ФІЛАДЕЛФІЇ, ПА.

Отже дорого запрошуємо Вп. секретарів всіх вісх на зранку Товариств прибути в будинок 21-го марта, 1926, р 2-й год. пополу. до Українського Дому, 847 Франклин Ст., на збори в справі концерту, на збори в Тараса Шевченка, який відбувся заходом Укр. Хору ім. О. Кошиця.

За Укр. Хор ім. О. Кошиця. Теодор Вангутт, предс. Мартин Леш-новський, секр.: Петро Мельник, кас. Іван Лямпарт, лідрігет.

ПАНГАЛЬОС КАСУЄ МОНАСТІРИ В ГРЕЦЦІ.

Грецький диктатор, ген. Пангальос, видав декрет, який має на цілі скасування монастирів в Греції. Монастирям заборонено приймати свіжх монахів. В додатку ігумени дістали наказ відправити всіх монахів, що ще не мають 50 років.

У кого здоровле, І повна стодала; У того і шасте, У того і доля. Анна Хомик.

Р. Л. СТВЕНСОН.

ОСТРОВ СКАРБІВ.

ЧАСТЬ ДРУГА.

(Продовження) (12)

— Так, мате, так — відповів те довший Джек, що спершис на дуку, дивився, що діється на покладі, а відтак зачав спавати добре і міг звисну пісно: „П'ятицять мужа на мерця [скрині]“

— а вся залога завіла за ним хором: „Го—і—го та й фляшка руму!“

А при трети „Го!“ наперили вони з цілої сили на дручку у валі, котрим витягається якор з води.

Та пісня нагадала мені Зараз старого „Адмірала Бенговас“ і мені здавалося, мов я чув би голос капітана, що визнає припутин, щоб разом з ним співав. Недавні витягали якор і повисли його зереду на кораблі, втерпаду вгрибля з о-бох сторін стани напідзеті з очей земляні кораблі. Заким я же старий мій капітан, „Гіспаніа“ пустилася вже в до-логу до острова з закопанними скарбами.

Не буду тут подібно опи-сувати нашої дороги. Нам до-стало щастливо. Скупер пока-зався добрим кораблем, залого злібним моряками, а капітан знав своє діло зменшито. Але заки ми же добились до нашої цілі, думалися дві чи три до-коти, котрі заслугоють, щоб про нїх згадати.

Керманн Арво, щоб він не

го значати, показався же гір-ший. Раз пораз треба було його послиати до його каюти, щоб він виспався. Часом упав і покля-чився, часом і цілий день не ру-шався з постелі, але часом був дивен або й два зовсім терезий і яко-такто робив свою службу.

Тимчасом не могли ми ніяк вислідити, звідки він брав на-питки, котрими упивався. То була тайна корабля. Хоч і як ми дуже його підглядали, ми не могли того „дослідити“. Коли ж ми його самого те і питали, то він коли був п'яний, сміявся наші очі, а коли був терезий, то присягався на чім св'ї стоїть, що ніколи нічого іншого не пе, хби лиш чисту воду.

Він як офіцер не лиш був до-ничого і злим приміром для за-лого, але ще й була річ ясна, що скоро він і дальше буде так записуватися, то певно не „до-вог поживе“. Дятого ніхто не диву-вався і не жаувався його, коли він одної тижня ночі підчас бурі на морі зовсім шеп і вже більше ніхто його не видів.

ДО ЯВОРЦІВ В АМЕРИЦІ.

Поклик з Яворова до України з Яворівцями в Злучених Державах і в Канаді.

Ми, Українці не маємо ані сили ані значіння по містах на нашій Україні, а не маємо тому, бо наше мішанство не зорганізоване і не об'єднане. Новоповстає товариство „Гаразд“ в Яворові, що поставило собі за ціль піднести ремісництво, промисл, торгівлю та об'єднати українське мішанство в Яворові, піся слів Тараса Шевченка „В своїй хаті, своя правда і сила і воля“, виділаво від Кружка У. П. Т. в Яворові недокінчений старий дім побч української гмізнації і хоче сей дім укічнити й умістити там мішанське товариство „Гаразд“, читальню Прогреси, ремісничу кооперацію, Бесіду, а по змозі й інші бездомні українські товариства.

Товариство Гаразд вже по-добало о зібранне поважної го-тінки, яка одначе вистарчить дедви на покритте одної трети-ни конечних видатків відрес-трованню. Виправді ціле наше громадянство переважає складиками на народні цілі, однак виділа товариство Гаразд рішуче також і в цій справі від-нехнестись до жертвованості нашого громадянства, бо лиш при тій допомі може докінчи-ти зачаті діло. Виділа товари-ство „Гаразд“ просить земляків в Америці о ласкавий даток на збудування дому, що стане зведенням цілого українського двоту.

Датки можна складати в касі Залаткового Товариства в Яворові на щадничу книжочку ч. 5.930. або в Торговельній Спілці „Народний Дім“ до рук п. Івана Куза.

За Виділа товариства „Гаразд“, Петро Булан, голова, О. Прокопович, секретар.

КОРОТКА ІСТОРІЯ КОЗАЧЧИНИ

Власивав проф. Володимир Антонович, в передній словом про життя та діяльність Антоновича, в портретові автора, образах, гетьманів, картою України і уважати з-ра Микола Коруба, друге видання. Шлях 65 центів. „СВОБОДА“ 38 Grand Street, Jersey City, N. J.

НАСЕЛЕННЯ БЕСАРБІЙ ВТІКАЄ.

Радянські газети інформують, що бесарбське населення, користаючи з вкритого ледом Дністра, тікає масово на радянське українське територію. Втеча відбувається на просторі цього бігу Дністра від Акерманського Лиману до Могиле-ва. Щодня проходить укриний ледом Дністр сотні селян, що відірваються свого поля і ма-на. Тікають вони з жінками і дітьми. Згідно з підрахунками радянської пограничної охоро-ни на протязі січня перейшло Дністр 3 тисячі душ. Румунсь-кі пограничники безсилі зва-жити боротьбу з тиею масовою втечею. Недавно — пише „Пра-ва“ — появилася на Акерманському Лимані група втіка-чів зложена з 40 людей разом з дітьми та лакунами. В групі було кількох інтелігентів. Ру-мунські пограничники кричали, щоб група вернулася, але не стріляли, хоч грозили стрілян-ням. Втікачі зігнували перес-торого пограничників і йшли далі в напрямі радянської тери-торії. Недалеко берега заломився лід і ціла громада почала топтінися. Потопаніи пришли на рятунок селяне села Ка-лічка (положене на радянській території), спасли всіх утікачів від смерти та доставили їх на беріг. Біля Тирасполя перебі-ло через лід в перших днях лю-того 45 осіб на Україну. Утіка-чі заявляють, що причиною їх втечі є страшний соціальний і економічний гнет, який викону-ють Румуни на бесарбському на-сенні.

Така маса перебіжчиків на українську територію зривовою лорро переважно споміж селян доказує, що під румунським чоботом просто заригає все на-селення Бесарбії. Весь куль-турний світ протестує уже не раз проти насилля та цілої-сторонньої системи правління то-го чинянского племені в Бесар-бії і на Буковині, але всі ті протести не мали ніякого зна-чення. Некультурні румунські засоби правління не змінювали ні на йоту. Та мусить прийти час розрахунку.

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА“.

Згадав з Ингландом, з великим кораблем! — крикнула папуга. — Хороший з неї маленький мореплавець — говорив кухар дальше, і тоді, бувало, вийме з кишені кусник цукру і дасть її, а вона тоді зачне бити дзюбом в щечки від клітки і страшно клацти. — От, видиш, клоуно— каже тоді бувало довгий Джек, — хто дотикається сміли, до того вона прилигне. Вона би хоч і кому сказала те в цю, а все-таки годі на неї за те гніватися, бо преті не уміє нашілі. По тіх словах брався довгий Джек якоє торжество в то волосе над чолом, так що мені здавалося, що він наїлі-тпим чоловіком на світі.

Тимчасом сквар і капітан Смідел все ще бокували від се-бе. Сквар не таївся з тим, що не терпить капітана. Капітан знов відзивався лиш тоді, коли до нього промовляв, але тоді відповідав остро, коротко і сухо та не сказав і слова за бо-гату. Признавав, що може й зробив кривду залозі, що деко-рі матрози так пильнують сво-єї роботи, як би він того й не міг ліше собі желати, та що

НОВИНА! ЕЛИЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ! НОВИНА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО СПІВ. ТОВАРИСТВА

„В ЯЗАНКА“

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО МАРТА 1926 РОКУ

В LUTWIN'S HALL, 69 SOUTH PARK STREET, ELIZABETH, NEW JERSEY.

Згідно „Вязанку“ відіграють найкращі артистичні сили з Нью Йорку.

Редісер ОЛЕГ АЗОВСЬКИЙ.

Початок о год. 7.30 вечером.

Вступ 50 центів КОМІТЕТ.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЇ І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

СПІВАЧКО-ДРАМАТ. КРУЖОК ТОВ. УКРАЇНСЬКА РОБ. ГРОМАДА В ФІЛАДЕЛФІЇ, ВІДГРАЄ ПРАЙМІЧКА ПІД НАЗВОМ: „МАТИ НАЙМИЦКА“

(Драма в 4-ох діях. Л. А. Тогобоного).

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО МАРТА, 1926 РОКУ. В УКРАЇНСЬКІ ГАЛІ, 849 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

Редісер Т. Гуцалук. — Дірігент О. Кучер.

Початок о годні 8-їй вечером. — Вступ лиш по: 75¢-90 цент.

Українці в Філадельфії і околиці „Мати Наймиці“ — драматичні діючі зворушачі драма, перевернена з Шевченкової поеми і є однією з найкращих драм в українському репертуарі. Ось як високо не забрав на ціх та-гарніх представленнях. Приходьте самі і принодьте своїх знайомих з Честий дохід на протязі цілого Комітету.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ТОВАРИСТВО ІМ. М. ДРАГОМАНОВА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21-ГО МАРТА 1926 РОКУ

ДРАМУ В 3-ох діях. Б. ГРИНЧЕНКА, ПІД НАЗВОМ: „ЯСНІ ЗОРІ“

при участі найлучших аматорських сил В ГАЛІ ТОВ. „НАУКА“ 315 EAST 10th STREET, NEW YORK, N. Y.

Початок точно о год. 7.30 вечером. — Вступ 65 центів.

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ Б А Л Ї ДО ПІЗНОЇ НОЧІ

ДРУКАРНЯ

У. НАРОДНОГО СОЮЗА „СВОБОДА“

викує стариню, дешеве і на час всім друкарськ роботи які СТАТУТИ, ПРОГРАМИ І ТИКЕТИ НА КОНЦЕРТИ, ПРЕДСТАВ-ЛЕННЯ, ПІКНИКИ І БАЛІ, ЯК ТАКОЖ КОВЕРТИ І ЛИСТОВІ ПАПЕРИ ДЛЯ БРАТСТВ, ТОВАРИСТВ І СЕСТРИСТВ.

Простіться всі віддали У. Н. Союзу удаватися зі всімаки замовленнями до своєї власної друкарні на адресу: „СВОБОДА“, 83 Grand St. JERSEY CITY, N. J.

НОВИНА! ЕЛИЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ! НОВИНА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО СПІВ. ТОВАРИСТВА

„В ЯЗАНКА“

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО МАРТА 1926 РОКУ

В LUTWIN'S HALL, 69 SOUTH PARK STREET, ELIZABETH, NEW JERSEY.

Згідно „Вязанку“ відіграють найкращі артистичні сили з Нью Йорку.

Редісер ОЛЕГ АЗОВСЬКИЙ.

Початок о год. 7.30 вечером.

Вступ 50 центів КОМІТЕТ.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЇ І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

СПІВАЧКО-ДРАМАТ. КРУЖОК ТОВ. УКРАЇНСЬКА РОБ. ГРОМАДА В ФІЛАДЕЛФІЇ, ВІДГРАЄ ПРАЙМІЧКА ПІД НАЗВОМ: „МАТИ НАЙМИЦКА“

(Драма в 4-ох діях. Л. А. Тогобоного).

В СУБОТУ, ДНЯ 20-ГО МАРТА, 1926 РОКУ. В УКРАЇНСЬКІ ГАЛІ, 849 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

Редісер Т. Гуцалук. — Дірігент О. Кучер.

Початок о годні 8-їй вечером. — Вступ лиш по: 75¢-90 цент.

Українці в Філадельфії і околиці „Мати Наймиці“ — драматичні діючі зворушачі драма, перевернена з Шевченкової поеми і є однією з найкращих драм в українському репертуарі. Ось як високо не забрав на ціх та-гарніх представленнях. Приходьте самі і принодьте своїх знайомих з Честий дохід на протязі цілого Комітету.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ТОВАРИСТВО ІМ. М. ДРАГОМАНОВА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21-ГО МАРТА 1926 РОКУ

ДРАМУ В 3-ох діях. Б. ГРИНЧЕНКА, ПІД НАЗВОМ: „ЯСНІ ЗОРІ“

при участі найлучших аматорських сил В ГАЛІ ТОВ. „НАУКА“ 315 EAST 10th STREET, NEW YORK, N. Y.

Початок точно о год. 7.30 вечером. — Вступ 65 центів.

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ Б А Л Ї ДО ПІЗНОЇ НОЧІ

ДРУКАРНЯ

У. НАРОДНОГО СОЮЗА „СВОБОДА“

викує стариню, дешеве і на час всім друкарськ роботи які СТАТУТИ, ПРОГРАМИ І ТИКЕТИ НА КОНЦЕРТИ, ПРЕДСТАВ-ЛЕННЯ, ПІКНИКИ І БАЛІ, ЯК ТАКОЖ КОВЕРТИ І ЛИСТОВІ ПАПЕРИ ДЛЯ БРАТСТВ, ТОВАРИСТВ І СЕСТРИСТВ.

Простіться всі віддали У. Н. Союзу удаватися зі всімаки замовленнями до своєї власної друкарні на адресу: „СВОБОДА“, 83 Grand St. JERSEY CITY, N. J.

Оскудо — то саме що „тапер“ давніша єспанська злата монета.

А те ось як було.

Ми прибули були в ті сторо-ни, звідки вийт подували ві-три, а де був також і той острв, — більше годі мені про його говори-ти, — та плани просто до його, і що дня та що плни нильно вгляджали за ним. Піє-ля нашого обчєдення мусів то вже бути послідній день нашої дороги і в ночі або найдальше на слідуючий день перед поду-ванн, могли ми сподіватися, що побачимо вже острв з закопа-ними скарбами. Ми плни в сторону Подувно-Подулавній Захід, втерд воду постійно з заду, а море було спокійне, „Гі-спаніа“ так лиш і суваюси по волі та переднім кінем про-різувала записні філі. Всі на кораблі були як найліпшої га-ди, бо ми зблизкалися вже до кілки першої часті нашої цілі. (Далі буде).

ДО ВСІХ ДОПИСУВАТЕЛІВ.

- 1. Просимо згадати собі: 2. Вразі відсутності пошти, бо 3. Лиш по олівій сторони паперу. 4. В конісах подавати лиш правді вісті. 5. Писати лиш по рієч пієзні для усого візиту читачів, або бодал його значної часті. 6. В конісах нікого не переда-вати без дієвої засуди. 7. Не даати нікого особисто, ані не пападати, ані не записати. 8. Не жалати звороти листів, я-ку дописувателі пишався в кілаку ві-сти (коли й дуже потрібну, може з себе осталими відієли). 9. Не писати „дизит“ допису-вачам, бо дієвий листок, що до-писувателі пишався і хоче, щоб ре-дація се надрукувала. 10. Не приисати до редакції ста-нів і поезій невідесних людей форм-бо безвартішного звіту, а до то-го й не жалати звороти таких листів.

ДО МОГО ЩАСТЯ.

До мого щастя
Більше не потріба
Тільки дівчиночки,
З великою любов'ю.

ДОПИС.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ.

306 відділ тов. І. Франка в Лінден.

При згоді й витревай робіт
Всяка організація може гарно
розвиватися і рости в силу.

Урядники — фабричні робітники,
з малою навч. освітою,
стартаються всіма способами
збільшити час свого товариства.

Малій гурток членів —
постарався о не, що сьогодні
наша каса має в банку \$181.00
голівки, на прорах \$65.00, разом
\$246.00. А до цього ще заклада
дувало омако \$34.00, так що разом
маємо омако \$280.00.

Засуги комо цього мають
бутишній наш секретар п. Василь
Моссора, як організатор
нашого відділу, а з ним перше, а
це до сьогодні на першому місці
стоять п. Теодор Федунік
і Аларій Антоніа, як рівнож всі
члени зокрема, з котрих кождий
має свій уряд і місце. Честь
ми за це!

Це є наглядним доказом,
животворної сили й спосібності
нашого елемента на еміграції.

Найважливішим фокусом
в цьому є, лиш віра в себе і довіра
до свого співробітництва і
товаришів.

Піанішу це — як політичний
для всіх байдужих, а зараз не
вірнучих в себе й своїх...

Не спить отже, лінденські
громадяне, гуртуйтеся в ряди
одногого народного товариства
в Лінден, в якому немає
"буржуї", ні "панів" а навіть
"інтелігентів".

Отже не біється, лиш громадян
вступаєте в члени тов. І.
Франка, 306 відділ У. Н. Союзу,
в Лінден, Н. Дж.

Юра в Ню Йорку паніахид по
бл. п. О. Бесарабовій, котрих
Ліди замучили в турні для 12-го
лютого 1924 року, за це що во-
на любила свій народ, і що не
хотіла зрадити тайни уряду
Укр. Зас. Республіки.

По панакхид винюгосіах крау-
ну промону місцевий парох о.
П. Понтиніши, він розповів пе-
ребуті події та описав заря-
жання обірку на фонд сукнітин,
на що людинами на руки
церковного конкату \$46.00, кот-
рі опися передадо до старшини
Січи І. О. Бесарабові.
Слід зазначити, що одні в церк-
ві жертавува \$10.00 і не хотів
подати свого імені.

Сновички межі собою до-
брали себе \$44.00, з чого Сте-
фанія Швець дала \$5.00.

Всім жертвовавшим нале-
жить шира подяка. Гроші в
сумі \$65.00 вилано через Об-
'єднання на фонд сукнітин, а
\$25.00 на пам'ятник О. Бесара-
бовій у Львові.

ПРОТИ ЗАБОРОЧОСТИ СУОДІВ,
ЯКІ РОЗШИМАТУВАЛИ УКРАЇНУ.

Заява Українського Посоль-
ського Клубу, оголошена для 3.
лютого 1926 р. на пленарному
засіданні союму сп. Павлом
Васильчуком у справі гатри-
кації консулярної умови між
Польщею і С. Р. С. С.

Висока Палато! В імені Укра-
їнського Клубу, як правного
заступника українського наро-
ду західно-українських земель
у Польщі, заявляю в справі за-
твердження союму консуляр-
ної умови між Польщею і Сою-
зом Радянських Республік, —
віднаслідно представникам
варшавського і московського
уряду у Москві дня 18.
лютого 1924 р., а переданої поль-
ським урядом союмови для
ратифікації дня 9. лютого 1925
поставленої нині на порядок
денний союму — що сідуає:

З огляду на примування до
незалежності українського наро-
ду і на численні, болочі жер-
тва в важких боротьбах за на-
ціонально — політичне відро-
дження та за об'єднання в одну
державу всіх українських зем-
ель.

З огляду на те, що в відно-
шенні до західно-українських
земель, Галичини та Лемківщини,
Волині, Холмищини, Полісся
і Півдня не примінено
принципу самоозначення наро-
ду, не зважаючи на вирізну

вою населення тих земель в
моєму народі.

Ми, українські представники
тих земель і українського народу
в Польщі, на основі довірених
нам нашими виборними мандатів,
висловлюючи їх волю і від-
вічуючи бажання до незалежності,
самоуправління, самоозначення
своєї долі, заявили в січні 1923
року на союмовому засіданні,
що не приймаємо до відома
змісту рижського трактату
заключеного між Польщею, Бі-
льською Росією та Радянською
Україною в справі поділу укра-
їнських земель (Віце-марш
Дембський зловити. Голос на
правіци): Це суперечить консти-
туції, довершеного проти во-
лі нашого населення і без його
згоди на те.

Консулярна умова, що стоїть
нині на денному порядку кон-
гресу, є наслідком рижського
трактату, бо осперта і предба-
чена 21 ар. того трактату. Є
воно висловом політики поль-
ського і московського уряду,
що перекреслює соборницькі
та незалежницькі змагання
українського народу.

З яких це причин не було
робити як з одної, так і з дру-
гої сторони — Москви чи Вар-
шави, якими фразами того
викину не пояснили бо, то не-
запереченим фактом є те, що
нашою намагається вбити по-
діл уявики в домовину, яку на-
дарило старалися готовити сво-
го часу в Ризі для відвінчик
змагань українського народу,
що ми ми доказали революцій-
ним ділом в останніх роках, для
врятування наших прабатьків і
нас сучасних, — змагань до
політичної незалежності і зединен-
ня всіх українських етнографіч-
них земель в одну цілість.

Стверджуємо це, заявляємо,
що готуємося промоти рати-
фікації конвенції, ставлячи
високий счернення С. І. зако-
нопроєкту. —
Однако висказуємо наше глибо-
ке переконання, що поділ на-
ших земель і наша нуджа тут з
одної сторони й ругування бра-
кочотних шляхотсько-капіта-
лістичних урядів Польщі шля-
хом старано приготованої те-
пер польсько-російської при-
чини через політичне, культурне,
співнупіє і господарське пово-
лення українського народу на
західно-українських землях з
другого боку, буде можливе
тільки до часу, як нарід украї-
нський здобуде власну сувер-
енітете в ряді вільних, ні від-
комо не залежних і рівних собі
народів.

Ця сила українського народа,
не зважаючи на ярмо, що тя-
ждо над ним кілька століть, від-
роджується і зростає омивлено
дня на день по обох сторонах
греблі рижського кордону.

Нема сіди, що могла би зломити
змагання українського наро-
ду до зединення і, власного
вільного життя, що могли би
приспати в чомнебудь його
чужі умови у тому напрямі.

Тому, опираючись на не силі
багнетів і тільки на силі ідеї, яка
є нашим дороговказом і який
одиної тільки ми приносимо
жертви, сьогодні, коли чужинці
— наші суодни, — пробують
роздирати нас, святкують три-
юмф своєї мілітарної перемоги
і на тому будувати свою буду-
чість і силу, ми виходимо з ясним
чолом і незломним пере-
конанням у свою сууду — віру в
наше нове визволення і зединен-
ня з своїми братами. Сіді
багнетів протиставимо
змагання українського народу.

Жеждини! Ви ніколи досі не мали
наду купити таку подорожню ва-
ртість товару.

Щось, що кожда жінчина може
ужити. Лишень подумайте, 15 ярдів
коричної матерії, перало і п'ять ярдів
гарної обробленої матерії на ярта
болой \$4.00. Наша спеціальна ціна
лишень \$1.98.

Наша промове готується. Лишень
на і адресу, а ми вишлемо Вам селі
поштою й безкоштовно. Залпайте
поштарни лише \$1.98 та парку центя
за переказку у селі ошчотний грош
ваш товар Ваи.

Рядо зверхню громи, коли будете
незадоволені.
ADAMS MAIL ORDER CO., Dept. 60,
Madison & Union Sts., Dept. 60,
Chicago, Ill.

ВЕЛИКА ДЕРЕШІВІТЬ
ФІРАНКИ!

ЖЕНЩИНИ! Тут є фарби Фіранки,
які коли небула були. Предкаждому
іх Вам дуже дешево, бо лише за
\$1.69 за дві пари або \$7.30 за четирі
пари.

Сі фарби "dilet net" корисноякі
фіранки с'уть з досконалого матеріалу,
бувають гарній асесь, роки в гарних
корисностях та, "уявляє" як ви оброби.
Реальний з ярдів довги і 52 пали шпро-
ва і ширини. Фарби дуже добре і вистра-
тують на кілька днів.

ЗАМОВІТЬ ЛИНЕСІ! — НЕ ПРИ-
ПІРАЙТЕ ГРОШІ! — Лишень за
адресу та 25 цт на перекладку напи-
шіть, який потрібуєте фіранку, а
ми вишлемо їх вам безкоштовно при відборі
залишатиме за вас.

НЕ ВІДКАЛЮВАЙТЕ, бо сі оферта
є добрі лічильні. Листі старати, ніж
дег-
товару.

CONTINENTAL SALES CO.,
911 N. Wacker Ave., Dept. 28,
CHICAGO, ILL.

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Я.

В П'ЯТНИЦЮ, ДНЯ 26-го
БЕЗРЯНА 1926 РОКУ.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

Рочестерського Українського
Громадського Хору
під проводом
І. Сорочинського.

РИЖОМАНТИНІ ЦІКАВИЙ
ПРОГРАМ.
Приходьте громадо, щоб не
заставити перед Американ-
цями порожню гадео.

ПОЗІР! NEWARK, N. J. ПОЗІР!

ЗЛУЧЕНИ ТОВАРИСТВА
— устроїть —
в честь незабного генія і поета
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ВЕЛИЧАВІЯ
КОНЦЕРТ

В НЕДІЛЮ, 21. МАРТА 1926 Р.
В УКР. РОБ. ГАЛІ.
59 BEACON ST., NEWARK, N. J.
Початок о годни 6-ий вечер.

Всіх Українців з Ньюарку і о-
колици просити о численну
участь.

Члени всіх українських
хорів в Ньюарку обов'язково
повинні прийти, й уважити
великого Борця за Україну.

? ВИ ТАКОЖ ?

ДУМАЄТЕ ХАТИ ДО КРАЮ

на Великого Борята? Обещати
собої місце на добрім, скорім
кораблі, пішити по шиф-
карту до:

BOSAK STATE BANK

SCRANTON, PA.

Пам'ятайте завжди за вели-
кодушний дар до старого хурю.
— Гроші споконна скоро, без-
печно і по найшвидшій шіні.

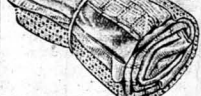
Пологадимо кравці нотарі-
альні і правні справи.

Ваші ошадности можете до-
глядно складати собі в

BOSAK STATE BANK

SCRANTON, PA.

ДЕШЕВИЙ ЗВИТОК ОСТАНКІВ
\$1.98 ЛИШЕНЬ.

Жеждини! Ви ніколи досі не мали
наду купити таку подорожню ва-
ртість товару.

Щось, що кожда жінчина може
ужити. Лишень подумайте, 15 ярдів
коричної матерії, перало і п'ять ярдів
гарної обробленої матерії на ярта
болой \$4.00. Наша спеціальна ціна
лишень \$1.98.

Наша промове готується. Лишень
на і адресу, а ми вишлемо Вам селі
поштою й безкоштовно. Залпайте
поштарни лише \$1.98 та парку центя
за переказку у селі ошчотний грош
ваш товар Ваи.

Рядо зверхню громи, коли будете
незадоволені.
ADAMS MAIL ORDER CO., Dept. 60,
Madison & Union Sts., Dept. 60,
Chicago, Ill.

ВИШЛА ЗА ДРУКУ НОВА
ШУТКА ТЕАТРАЛЬНА П. З.

БАНКТИР УМЕР

комедія з сільського життя
на три дії.

Виступає в сіл штуді 14 осіб.
Ціна 35 центя.

Замовлення слати до кінгарт
"СВОБОДА".

"СВОБОДА"
43 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

ПРИЖМУРЕНИМ ОКОМ.

РЕДУКЦІЯ.

Мешкаємо в одній каміянці.
Сего я і він п. Вінценті Пше-
торка. Як мені розказували,
внився він колись на біскупа,
внився на органісту, а від ші-
стнадцяти до сорока-високих у-
рядником в серні VI, бо має тро-
дітей, одну жінку і прегарний
графомон.

Я мешкаю на долині, він — як
лічить імяничком Вітоса — на
горі.

— Турон насі! — думаю не-
раз, слухачи як його дітонки
гопають мені до сну маю-
ра над моєю головою. Вся сте-
ля тріщить!

Впрочи дітонки як золото.
Часом крикне котресь всід за
міною: — кабані! але таким звін-
ним голосочком, так мило і го-
лово, що серце мякне.

Кійній батько також людина
дуже культурна, чинна і вели-
кий патріот. Ох, який патріот!
Буває стріне мене на сходах,
вітается сердечно і каже:

— Пане, що панш бракує, пан-
ше як в небе в нашій Мало-
польщі!

Я думаю тоді за це моє небо
і кисло усміхаюся. Ріого чме-
ло доходить навіть до цього,
що підкається мною, дає
про моє безпеку. Вже два рази
щого року прислав мені в тай-
ні до дому поліцію, яка ші-
ні шукала за якимсь саботаж-
ником, що ніби то мав засто-
вистись у мойї хаті на моє зли-
денне життя.

Коли мене на другий день
стрічав, вигукнув здивований:
— Знову білих у паня полі-
ція?... А то лайдаки!...

Я стискаю йому тоді з вичло-
но, яку пхав мені в сідло
під ніс.

І подумайте, цього доброді-
я, цього чесного громадянина,
що внився навіть колись на біску-
па, — зредували! Коли мені
це сказав, я був обурений.

А він? Просто шалів. Кажя
все, на чому він стоїть, себоя
своєх земляків, кляв Грабського,
Залеховського і... Нічви. Дих
найбільше! Бо вони винні, що
є редукація! Але він це пока-
же, чин Гуман! Він, Вінценті
Пшекторка гербу Салешинсь-
кого.

— О, я не згину! Гравува-
ти плу, а не згину! — відгрожу-
вався.

Я слухав і тоді ставала мене
перед очима героїчна постать
п. Пшекторки на порозі окоче-
ної вірної карієри, як члена ді-
версійної банди на крещак.

— Яка неможлива і страшна
чир редукація — думав я і сти-
скав співчуваючу руку могого
доброго сусіда.

Потім не бачив я його зовні
неділі. Вихав. На горі було
сумно, дітонки вже не гопа-
ли. І так було до вчора.

Вчора стрінув я його, як вер-
тав з міста до вчора.

— Скоро попрощаємося, —
сказав мені здоровуючись.

— Ну?... затрепю у мене
привидом диверсійної бан-
ди.

— Іду на нову державну по-
суду.

Я мало не присів.

— А так — продовжував —
іменувавши мене начальником
податкового відділу при волін-
ських воєводствах в ранзі IV а.

І побіг в гору поспішючи:
"Муї ти розмарине!"

Сіджу дома і роздумую над
неможливою стрістю реду-
кції. На горі знова гопать ді-
тонки, графомон грає.

— Два рини вище, — мір-
кую.

І дійсно, не могу тепер зро-
зуміти, чого я так бовна за
оконечну карієру могого сусі-
да.

Бо коли б і зробив як не лід-
час редукації?...

Аристіа Шинца.

Я ХОЧЕТЕ КУПИТИ АБО ПРО-
ДАТИ діл, бизнес або фарму,
як хочете переписати гроші до
чужих, чи своїх кровних, гроші
заказати мундубав пресну справу,
так проху ухитити до: WALTER KO-
STECKI & CO., Inc., Bailman & Real
Estate Broker, 4309 Germantown Ave.,
Philadelphia, Pa.

ADAMS MAIL ORDER CO.,
Dept. 258,
Chicago, Ill.

ЮЛІЯ ЯРЕМА
ГОСЛАВИ ПОТРЕНІННЯ

ВІЗНОЧАЄ МЕРИНА НА
ВЕСІЛЛЯ ХРЕСТИНА І ВОСІН

188 E. 7th St., NEW YORK CITY.
Telephone: Orchard 8555

ПРИБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ЛЯКОУЧИТЕЛЬ пошукує посади
лише при гр-ках, тервах, Молдаві, ка-
ляре, з високим творчим головом.
Люднй прити і учить дітях. Свої-
якши вкладає в обсяг дитячої
сповняє собою і залюбовлюю. Ви-
значає обробку слайдів. Посуду
може обкати від 1-го або 15-го шти-
тка. С. Радя. Агентація притисає
се до щору під м. Свобода, 43
Grand St., Jersey City, N. J. 61-3

ПОШУКУЮ свого стринного бра-
та Гітліка в Союзі міста, репті \$25,
лонг. Боріш. Має перебувати в Канаді
і в Торонто. Кто би про него знав,
будь ласка, повідомте: Свобода, 43
Grand St., Jersey City, N. J. 61-3

НА ПРОДАЖ (гросерія) і деталіза-
ція в добутих числах, репті \$25,
з кімнатою до мешкання. Лідшеий \$400,
продим дешево. Голосити
се до щору під м. Свобода, 43
Grand St., Jersey City, N. J. 61-3

ЗАКЛАД ШЕВЦЬКИЙ на продаж
продовжує і сім місяців, але майже
вже закінчує. Залишилося 12 столів
здоровля. Голосити під м. 130
Morris St., Jersey City, N. J. 61-5

ДО ВІНАМУЮ ромешанке з котрих
кінат, електрика, газ; репті \$200.00.
Кімнати винні. 64-5
Голосити під м. 367
Grand St., JERSEY CITY, N. J.

ВАНЖИ! Кто має в себе на словку
кіньчому СІДЬСЬКА АРИСТОКРАТІЯ
(але знесених паншин), буде ласка
зголосити на адресу: Свобода, 83
Grand St., Jersey City, N. J. 62-

СПРОДАМ селі ресторан, котрий
є добре приобітний і приносить
добрі дохід, на головний шлях Петер-
сбург, репті 12 столів, 40 кімнат,
і 10 кілселі навколо кінтера, всі
примари до ресторану. Шлях укрі-
плений. Голосити до: М. МОЮДЮК,
7-21st Ave., Peterboro, N. J. 60-4

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИКАНТ

ІВАН ЛОШ

дотримає першодатної музики
на Концерти, Балі, Весілля, Пік-
ніки, Товариські Походи
і Похорони. 62-7

JOHN LOSH
110 E. 7th St., NEW YORK CITY.

МНОГО ЛЮДИН
перезаповнює вміст, що можуть дешево
купити і бути членом об'єднання в моєй
банді. Маю 15 артів пращин, здебільше
своїх порад і справ кулі і проради.
Гроші на перші 4 арті могого дуже
дешево. Забаві і переконайтеся. В.
БРАГІДСЬКИЙ; Великий діл, урядовий
лікар на гросерію і бучерню, стація
газолини, 20 гарадків, ашу 34216
сиди. Ціна \$18,000.00.

ДО ЗАМІНИ на діл одні або більше.
КІЛПЕНІ діл 6 років діл, куліди,
ліцензія, дуже дешево \$4,500.00.

ДО ЗАМІНИ на діл одні або більше.
ДЕННИ уя 8 років діл і порад.
Великий діл, репті \$1,000.00.

16-та уя. Великий бізнесовий діл. При-
носить репту \$125,00 на місяць, є
сід діл великий штур і десяти років.
Ціна \$13,500.00.

70 АКРІВ фарми біляшко Філіа, дуже
близько до селі. Близько до селі,
власний інвентар, 12 корів, 400 курів,
лицензія сід. Ціна \$11,000.00.

Міого інших мод. Інтерес, фарм
на продаж і на заміну.

Хто хоче скоро продати свій го-
сподарський діл?
V. BONACHESKI,
Real Estate Broker,
4233 Germantown Ave., Phila., Pa.

НЕ ПРИСЛАЙТЕ ЦЕНТА.

Жеждини! Ви ніколи досі не мали
наду купити таку подорожню ва-
ртість товару.

Щось, що кожда жінчина може
ужити. Лишень подумайте, 15 ярдів
коричної матерії, перало і п'ять ярдів
гарної обробленої матерії на ярта
болой \$4.00. Наша спеціальна ціна
лишень \$1.98.

Наша промове готується. Лишень
на і адресу, а ми вишлемо Вам селі
поштою й безкоштовно. Залпайте
поштарни лише \$1.98 та парку центя
за переказку у селі ошчотний грош
ваш товар Ваи.

Рядо зверхню громи, коли будете
незадоволені.
ADAMS MAIL ORDER CO., Dept. 60,
Madison & Union Sts., Dept. 60,
Chicago, Ill.

ЗАМОВІТЬ ЛИНЕСІ! — НЕ ПРИ-
ПІРАЙТЕ ГРОШІ! — Лишень за
адресу та 25 цт на перекладку напи-
шіть, який потрібуєте фіранку, а
ми вишлемо їх вам безкоштовно при відборі
залишатиме за вас.

НЕ ВІДКАЛЮВАЙТЕ, бо сі оферта
є добрі лічильні. Листі старати, ніж
дег-
товару.

CONTINENTAL SALES CO.,
911 N. Wacker Ave., Dept. 28,
CHICAGO, ILL.